

Cikáni znásilnili, město Nový Bydžov chystá zvláštní opatření

Poslední kapka nenávislosti občanů k cikánům přetekla. V minulých dnech byla v Novém Bydžově znásilněna dívka cikány při cestě od autobusu, a to v centru města. Rodina trpí, hlavní aktér je ve vazbě, ti, kteří přihlíželi na svobodu. Občané iniciovali petici směřovanou k představitelům města, která žádá o radikální řešení cikánské problematiky ve městě. Sběr podpisů probíhá, rozhořčení lidí a podpora postižené rodině hýbe celým městem, napříč věkovými skupinami.

Počet Romů narostl za posledních pět let na 5%, roztahují se ve městě, otravují, kradou, znásilňují. Čas, kdy slušný občan pracuje, cikáni tráví rozvalení na lavičkách na náměstí a spokojeně klábosí. Město hloubkovým šetřením zjistilo, že třetina cikánů nemá ve městě trvalý pobyt, přesto tady čerpá veřejné služby. Bydlí v soukromých objektech. Každý z nich byl prověřen a byla zjištěna skutečnost, které se ani nechce věřit. Majitelé vysoké příjmy z nelegálních nájmu nedaní a je to vlastně zbytečné, neboť na většinu dotčených nemovitostí je uvalená exekuce. Občané žádají represe.

Město v posledních 7 letech značně posílilo aktivity sociální integrace, zavedlo terénní práce, rok funguje nízkoprahové centrum pro děti a mládež, každoročně je

zaměstnáno 20 cikánů na veřejně prospěšné práce, ačkoli jejich pracovní morálka je ubohá, sociální odbor organizuje veřejnou službu pro osoby závislé na dávkách hmotné nouze, realizovali se programy pracovní integrace a podpory zaměstnanosti. Ročně město do romské integrace vráží nemalé peníze z nejrůznějších dotací. Všechny tyto aktivity občané odsuzují, nechť je, chtějí, aby cikáni zmizeli. Ale jak? Město má svázané ruce zejména státní legislativou, která neumožňuje radikální opatření tak, aby mu nehrozili žaloby za diskriminaci. Město se má starat o blaho svých občanů, ale jak může, když nesmí zakročit proti těm, kteří ničí všechny pokusy o spokojenost občanů naplnit? Český stát nemá chuť řešit situaci jako Francie, nemá ponětí co se děje. Je nutné nechat se okrást znásilnit či zavraždit, aby příslušné orgány vůbec zareagovali. Ochrana policie neexistuje. Marketingové heslo „pomáhat a chránit“ je ve světle současných skutečností směšné, není naplňováno. V Novém Bydžově slouží muži Policie ČR ve dvou. Pokud jsou vyjetí mimo město, neboť jejich správní území je širší, je město bez ochrany a cikáni vesele řádí, řvou, vyhrožují, ohrožují noži, kradou, znásilňují. Průběžná kontrola města je omezená do výše limitu na pohonné hmoty. Pokud je

v měsíci vyčerpán, hlídka už jezdit nemůže. Na benzín do policejních aut není, neboť stát vráží miliardy korun do takzvané integrace, která ani po letech výsledky nemá a mít nemůže. A slušný občan novobydžovský se bojí, nemá zastání, nemá ochranu a obrací se s žádostí o řešení, o vymístění cikánů, za město. To ale nemá zákonnou oporu v tom, aby zabránilo stěhování cikánů do města, neboť díky členství v Evropské unii neexistuje ochrana hranic, v Evropě se každý může pohybovat, jak chce. Mezi obcemi v rámci republiky město nemá pravomoc pobyty povolovat či zakazovat.

Zástupci města se v únoru tohoto roku zúčastnili jednání na Radě vlády pro záležitosti romské komunity, kde žádali podporu a řešení. Odjeli jak zpráskaní psi, celé jednání se změnilo ve vyšetřování před kolegiem 40 lidí a dotazování ne nepodobné soudnímu. A výsledek? Máme dbát na to, aby se cikánům neublížovalo, máme zajistit, aby jich bylo ve všech školách stejně, aby chudáci nebyli jen ve škole v Palackého. Máme zajistit, aby terénní sociální pracovník nebyl zaměstnancem města, protože je-li jím, málo dbá na práva cikánů. Takový je postoj státu, ale město to vzdát nemůže a nesmí.

Převzato z webu města Nový Bydžov

EKONOMICKÝ PROTEKTORÁT – očima prostého občana

V letošním roce oslavím své čtyřicáté narozeniny. Ač pořád stejný Jihočechem, vyrůstal jsem postupně v ČSSR, ČSFR..., až jsem skončil v samostatné České republice. Za vzor mi byl postupně dáván Sovětský svaz, s nímž jsem měl žít na věčné časy a nikdy jinak a poté USA, které teď vstupují do první fáze rozpadu svého impéria. O cíli „dohnat a předehnat“ vyspělé státy jsem poprvé slyšel jako dospívající v 80. letech minulého století a naposledy z úst Waltra Komárka v roce 1990, který předpovídal, že Rakousko doženeme do dvaceti let. Místo „doběhnouti“ jsem se dočkal toho, že se Česká republika stala ekonomickým protektorátem a stojí na pokraji bankrotu.

Ztráta ekonomické samostatnosti – „o nás, bez nás“

Brzy po sametové revoluci u nás zvítězil názor, že stát je špatný hospodář, a že soukromníci to zvládnou lépe. Nastala etapa privatizace (a restituce), jejímž výsledkem bylo, že řádově 80% českých firem se dostalo do rukou zahraničních vlastníků, díky čemuž Česká republika prakticky ztratila

svoji ekonomickou samostatnost a stala se ekonomickým protektorátem.

O naší budoucnosti teď rozhodují zahraniční vlastníci. Nebudou-li dosahovat v Čechách očekávaných zisků, přesunou své podniky jinam. Jen pro ilustraci: rozhodne-li se vlastník mlado-boleslavské Škodovky, že u nás výrobu automobilů uzavře, co s tím asi tak česká vláda nadělá? Nic!!! V ČR tak po nich zbyde jen rezavý pás chátrajících budov tak, jak jej lze dnes vidět například v Detroitu. Stejně jak se postupně vyliďňují Detroit, budou se vyliďňovat i Čechy. Jen místo hledání práce v zemi zaslíbené v zemi našich předků - Americe - budou naši potomci hledat práci nejspíš v Číně.

Trh a otevřená ekonomika

Brzy po sametové revoluci se v ČR ještě prosadily principy, že vše vyřeší neviditelná ruka trhu a světu otevřená ekonomika. Privatizace, trh a otevření se světu měly být oněmi záračnými cestami, které z ČR měly udělat středoevropského ekonomického tygra. Vzpomínáte??...

Jenže ouha: zboží „Made in Czechoslovakia“ a následně i „Czech Republik“ neodolalo podstatně levnější, zejména asijské konkurenci a ČR tak ztratila prakticky všechny tradiční domácí spotřební průmysly a s ním spjatá pracovní místa. Téměř před krachem stojí dnes i české zemědělství. Neviditelná ruka zapříčinila dále skutečnost, že jsme se stali - díky levné pracovní síle - levnou „montovnou“ pro koncerny převážně zemí EU a Německa zvlášť.

/dokončení na str.2/

Finanční upíři a vysáté státní finance

Zloději z dob privatizace a novodobí finanční upíři dlouhodobě přisátí ke státním penězovodům způsobili jejich kolaps. Velká ztráta krve, jak víme z medicíny, nemůže vést k ničemu jinému, než ke smrti pacienta. V ekonomice pak ke krachu státních financí, čehož jsme právě teď svědky.

Dovolili-li jsme finančním upírům zprivatizovat zisky například z koupě nefunkčních padáků a nepotřebných letadel pro armádu, poruchových pistolí pro policii, internetu do škol, přípravy státních maturit budování předražených dálnic ... a dluhy po nich zbylé nechat uhradit státní pokladnu - můžeme se pak divit, že státní rozpočet leží na smrtelné posteli???

Imunitní systém byl vládnoucí mafií cíleně znefunkčnen

Napadne-li náš organismus nemoc, imunitní systém začne aktivovat protilátky a upozorňovat nás, že se v našem těle něco děje. Mafiánský kapitalismus imunitní systém české společnosti zcela ochromil až znefunkčnil. Žádné protilátky už nevytváří ani žádné signály už nevydává. A je-li z finančních taškařic podezříván i šéf NKÚ,

jehož jediným a hlavním úkolem je státní peníze hlídat - co dodat??!...

Kdyby imunitní systém fungoval, pak s největší pravděpodobností by nám daňovým poplatníkům už dávno signalizoval řadu „nemocí“. Imunitní systém by signalizoval, že kolektivní rozhodování, jak je realizují vláda, parlament, kraje a obce, bez jakékoliv osobní a hmotné odpovědnosti, je jednou z hlavních příčin předražování státních zakázek. I ten nejposlednější „zedník“ ví, že ztratí-li, nebo poškodí jemu svěřené nářadí, či zapříčiní-li zaměstnavateli škodu, musí ji uhradit. Zapříčiní-li svým špatným rozhodnutím škodu vláda, rada města, zastupitelstvo či státní úředník, neuhrazují zpravidla nic, důtka to spraví!!! Předložil-li by Miroslav Kalousek jako soukromý zaměstnanec vedení firmy, jež ho zaměstnává, nereálný roční finanční rozpočet, asi by za sebou nestačil počítat schody, jak by letěl.

Signalizoval by asi i skutečnost, že je cosi shnilého ve státě českém, když nástupní měsíční plat učitele či lékaře je nižší, než příjem Agáty Hanychové za jednu módní přehlídku. Není cosi špatné, když život zachraňující operaci provedenou primářem, oceňuje stát odměnou v řádu několika stokorun, za něž by např. takový Leoš Mareš ráno vůbec nevstával z postele???

Nesignalizoval by i skutečnost, že neproduktivní práce typu módních přehlídek, moderování fotbalu, hokeje, spekulace a hazard by měli být zdaňovány mnohem vyšší daňovou sazbou než práce pro společnost užitečné a produktivní? A nešlo by právě z těchto daní přidat lékařům, sestřičkám a učitelům???

A přitom na začátku 90. let stačilo tak málo ...

Zbrkle neprivatizovat, otevírat se světu postupně tam, kde domácí výrobky budou konkurenceschopné, „nezhasínat“ před právníky a nechat je privatizaci rádně ošetřit tak, aby nedošlo k rozkrádání státního majetku a finanční upíry „vsadit do želez“!!! Celkově bych ekonomický vývoj minulých dvacet let v ČR hodnotil jako zbytečně promarněnou příležitost.

Důsledky ...

Mladí a vzdělaní lidé, obdobně jako je tomu v afrických zemích, ČR houfně opouštějí za vyšší mzdou a lepším uplatněním v zahraničí. Nedostatek lékařů a sester je jen viditelnou špičkou tohoto ledovce.

Lze ještě utéci hrobníkovi z lopaty???

Vlastimil Vach
předseda KO DSSS JČ

Budvar Vám nedáme...

Nadešel čas, kdy volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jsou za námi. Dovolte mi prosím, abychom si udělali krátký exkurz jednou obchodně politickou scénou Jihočeského kraje v podání hereckých výkonů vládnoucích špiček naší vrcholné vládnoucí garnitury.

Po svém nástupu k moci v roce 2006 se rozhodla vládní koalice ODS, KDU-ČSL a SZ pokračovat v dalším rabování a rozprodávání státního majetku, resp. státních podílů, které ještě vlastní. Jejím prvořadým zájmem bylo, zcela či částečně zprivatizovat do konce svého volebního období pro stát strategické podniky.

Historie, ale i současná praxe v zahraničí ukazují, že za strategické podniky (sektory) lze považovat především energetiku, dopravu a spoje. Z podniků, která tato vláda hodlala zprivatizovat, je tedy možné za strategické považovat Letiště Praha, ČSA a Českou poštu. Vláda zároveň zahájila přípravu privatizace posledního národního podniku v České republice, kterým je Budějovický Budvar.

Stát už dnes vlastní minimum vlastnických podílů v podnikové sféře. Proto by měl před jejich prodejem upřednostňovat jejich řádnou správu, aby si v těch důležitých údržel kontrolu a v lukrativních zajistil i dostatečné odvody do státní kasy.

Příjem z jakékoliv privatizace má vylepšit nedostatek finančních prostředků ve státním rozpočtu (umocněný reformou veřejných financí). Tyto prostředky nemají v žádném případě snížit rozpočtový deficit, ale mají být použity především na sanaci ekologických škod, reformu důchodového systému a rozvoj dopravní infrastruktury. tyto finanční zdroje jsou ve většině případů používány na zcela rozdílné účely.

Vraťme se ale zpět k tehdejší vládě Mirka Topolánka, která se rozhodla prolomit letité tabu a přeměnit poslední národní podnik, prosperující Budějovický Budvar, na akciovou společnost a uvolnit si tak ruce k jeho případnému prodeji. Prvním krokem k jeho přeměně se stalo vybrání poradce pro přeměnu národního podniku na akciovou společnost ministrem zemědělství, které se uskutečnilo v roce 2008. Nejdůležitější na celém převodu Budějovického Budvaru na akciovou společnost je jeho známka, jejíž cena je odhadována na zhruba jednu miliardu amerických dolarů či eur, proto je nutné zajistit právní kontinuitu a k nutné ochraně známek přijmout případně i zvláštní zákon o transformaci Budvaru na akciovou společnost. Známky totiž představují hlavní hodnotu společnosti a právě kvůli nim vede Budvar desítky sporů po celém světě s americkým pivovarnickým gigantem Anheuser-Busch, který je zároveň považován za hlavního zájemce o privatizaci.

Budvar je třetím největším domácím výrobcem piva, po Plzeňském Prazdroji a pivovarech Staropramen, ale zároveň jediným, který je stále v českých rukou.

Jak ukazuje tento stručný exkurz, stát se chce za každou cenu zbavit zbylých podniků v jeho vlastnictví. Kromě Budějovického Budvaru hodlala tato vládnoucí elita do konce svého volebního období zprivatizovat ještě další strategické podniky, mezi nimi i Lesy ČR apod.

Je bohužel nutno se obávat, že ze setrvání těchto politických trosek v dalším volebním období nebude možno těmto podivným privatizačním projektům zabránit. V české společnosti se totiž příliš vžila představa, tak hojně podporovaná pravici

i levici, že stát je špatným vlastníkem.

Přitom právě podniky, které vláda hodlala zprivatizovat ukazují pravý opak. Než-li jednorázové výprodeje státního majetku, je potřeba soustředit se na zlepšení řízení úředníků, kteří ve strategických podnicích stát zastupují, aby lépe vykonávali správu jim svěřeného majetku.

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) požaduje okamžité zastavení chystaných privatizací, které jsou v rozporu se zájmy České republiky. V případě privatizace strategických podniků by si stát měl ponechat ve svých rukou podíly ve výši 51 - 66%, které mu umožní zachovat si plnou kontrolu. Uchování rozhodujícího podílu v těchto společnostech umožní státu i nadále podílet se aktivně na přerozdělování jejich zisků, což zajistí pravidelný příjem do státního rozpočtu.

DSSS konstatuje, že pokud se stát zbaví podniků jako např. Budějovický Budvar, ztratí nad nimi nejen kontrolu, ale dojde i k prohloubení nedostatku finančních prostředků ve státním rozpočtu, které již nyní způsobila tzv. reforma veřejných financí.

Dbejme, aby národní majetek zůstal v rukou národa...

Jiří Chroňák
Předseda MO DSSS Tábor

Stát bez půdy není státem...

Nadešel čas, kdy došlo na lámání chleba v našem národním hospodářském bohatství a to v připravovaném rozprodeji zemědělské půdy. Stát bez zemědělské půdy se stane nesamostatným a naprosto závislým na dovozu potravin ze zahraničí.

O českou půdu mají zájem především Nizozemci, Britové, Němci, Rakušané a Italové.

Děti štěstěny restituovaly po roce 1989 činžovní domy v lukrativních lokalitách. Pak tu ale byla další skupina těch, kteří získali zpět pole a louky. Noví vlastníci zemědělské půdy si s ní často nevěděli rady. Hospodařit nechtěli, proto nezbývalo než ji pronajmout místním družstvům. Nejčastěji za cenu takřka symbolickou. Situace se ale změní...

Od května 2011 budou v Česku moci půdu nakupovat i cizinci z evropské patnáctky. Zuby si už brousí sousedé z Německa a Rakouska, Nizozemci, kteří si Česko oblíbili už v 90. letech, a také Britové a Italové.

Ti všichni jsou už nyní v Česku přítomni. Obejít nařazení o sedmiletém přechodném období, v němž se jim nákup české půdy zapovídá, je totiž velice snadné. Stačí založit firmu s českou účastí.

Přehled o tom, kolik půdy cizinci již

nakoupili, neexistuje. Především v západních Čechách naši českou půdu vlastní Němci a Italové, na jižní Moravě Rakušané, ve východních Čechách a v jiných lokalitách jsou to Nizozemci. Jejich přítomnost je zřejmá především na Vysočině a v českém pohraničí. Britové, o kterých se hovoří méně, zase rychle přibývají na jihu Moravy.

Ne všichni cizinci nakupují půdu kvůli hospodaření, mnozí ji nakupují na investici. Cena půdy rostla v posledních letech v průměru o deset procent ročně. Je za tím přirozeně nárůst poptávky ze zahraničí. K nákupu zemědělské půdy v Česku zahraničním investorem vede fakt, že za hektar naší půdy zaplatí investor desetkrát menší částku, než například v Nizozemí. Dalším faktorem nákupu půdy je, že majitel půdy má nárok na evropské dotace. Ty nejsou o nic nižší než v zahraničí - mohou se vyšplhat až na deset tisíc korun za hektar ročně.

Investované peníze se tedy za několik let vrátí.

Toto vše vede k rozsáhlé spekulaci s naší zemědělskou půdou, kdy místo k zemědělskému hospodaření dochází k takzvanému dotačnímu hospodaření. Cílem těchto zahraničních dotačních zemědělců, je investovat a posléze inkasovat dotace na plochu půdy, kterou pouze zatravní, a pokud možno na ní nic neprodukuje.

Toto vše povede k rychlému bankrotu zemědělského hospodaření v České republice, kdy přestaneme být soběstační v zemědělské produkci a budeme naprosto odkázáni na dovoz potravin právě z těch zemí, které nás o naší úrodnou půdu připravily.

Ještě je čas zabránit rozprodeji našeho národního bohatství a dědictví našich předků.

- red JD -

GLOSA

Proč jsem kandidoval do Poslanecké sněmovny PČR právě za DSSS

Vážený spoluobčaně, dovoluji si ve stručnosti napsat, proč jsem kandidoval do Poslanecké sněmovny Parlamentu České Republiky (PS PČR) právě za Dělnickou stranu sociální spravedlnosti (DSSS).

DSSS chce skutečně řešit problém soustavného zadlužování všech občanů, korupce a obrovského rozkrádání státního majetku. Po dvaceti letech pozorování činnosti zástupců „státotvorných stran“ a po důsledném studiu volebních programů těchto stran pro loňské volby je můj názor následující: Zadlužování bude pokračovat dál, protože zástupci již zmiňovaných stran nechtějí absolutně nic měnit a nikoho nehodlají mezi sebe pustit. Vlastně už je dávno rozhodnuto, povolební scénáře jsou již připravené a stvrzené podpisem všech současných představitelů parlamentních stran v PANFLETU, který nese název DOHODA NA OCHRANU VLASTNÍCH POSTŮ. Tito chtějí prostě pokračovat bez nejmenší odpovědnosti k příštím generacím v sametové revoluci dál.

Pokud se okamžitě nezačne pracovat na změně Ústavy ČR, aby se uvolnila cesta ke skutečné demokracii a možnosti, kdy občané mohou ovlivňovat chod této země, dojde ke kolapsu státu nejspíše v roce 2013.

Po prostudování všech dostupných informací a čísel o stavu státního rozpočtu, jsem zjistil a je patrné, že státní dluh České republiky k 31. prosinci 2010 bude činit 1,6 bilionu korun plus 100 miliard - 0 korun.

Rok 2010 jsem uvedl i z toho důvodu, že právě v tomto roce přestanou proudit z Bruselu do ČR různé dotace a příspěvky na rozvoj a realizaci daných programů.

V roce 2013 budeme svědky veřejného cirkusu a frašky, kterou zástupci občanů nazývají VOLBA PREZIDENTA ČR. Opět bude probíhat kupčení s touto funkcí a opět budeme přihlížet totální morální devastaci a frustraci celé společnosti.

Kdo neví, o čem píše, může si vzpomenout na předchozí volbu prezidenta ČR. Je nejvyšší čas, udělat konec těmto „prezidentským pletichám“ v Česku, Moravě a Slezsku. Pokud nebude provedena změna Ústavy ČR, a mimo jiné zavedena přímá volba prezidenta republiky, tak do té doby se nedá mluvit o demokracii a už vůbec ne o boji s korupcí. Volba prezidentů České republiky je typická ukáзка korupce na nejvyšší úrovni, která má hluboký negativní a flustráčnický dopad na celou společnost. V tomto případě můžeme klidně očekávat v roce 2013 volbu Jiřího Paroubka na prezidenta České republiky, máme se tedy určitě na co těšit.

Jaroslav Mráz
Kandidát do PS PČR za DSSS

Listina Dělnické strany sociální spravedlnosti

My, občané České republiky, kteří jsme znepokojeni stavem naší země, ztrácející důvěru v současnou politickou reprezentaci, jež je prolezá korupcí a houbou za posty, jsme se z povinnosti k budoucím generacím rozhodli představit široké veřejnosti

Dělnickou stranu sociální spravedlnosti (DSSS).

Dělnická strana sociální spravedlnosti je strana národně orientovaná. V rámci Evropské unie podporujeme spolupráci obdobných subjektů.

Naším posláním je hájit zájmy pracujících občanů, studentů a učňů, stejně tak podporovat seniory, matky s dětmi a vznik tradičních rodin. přistěhovalectví nepovažujeme za alternativu zajištění natality národa.

Požadujeme sociální jistoty pro všechny občany. Odmítáme diskriminaci nebo zvýhodňování určitých skupin. Programem DSSS je vytvářet demokratickou společnost na principech sociální spravedlnosti pro všechny občany našeho státu, a to bez rozdílu rasy, věku a pohlaví. Upřednostňujeme rozvoj domácího podnikání před nekontrolovatelným přílivem zahraničního kapitálu. Podporujeme obnovení prestiže řemesla a manuální práce. Hlásíme se k českému a moravskému patriotismu a tradicionalismu našeho národa. Odsuzujeme totalitní ideologie 20 století, zejména nacismus a komunismus. DSSS pokračuje v boji za naši nezávislost na byrokracii Evropské unie, přísnou politiku proti imigrantům a opravdovou svobodu slova.

Ve skutečné demokracii nesmí existovat trest za názor. V opravdové demokracii jsou politické procesy řešeny na půdě parlamentu, ne na půdě soudu.

Státní maturita ... ano nebo ne?

Poslední dobou, s blížícími se maturitními zkouškami, se znova otevírá otázka státních maturit. Je to tzv. problém, který každé ráno plní stránky novin a děsí studenty, kteří se právě hlásí na střední školy, nemluvě o těch, kteří je právě studují a neví jak to vlastně s nimi bude. Neví totiž, podle jakých pravidel budou za čtyři roky maturovat ... státní maturita nebo ta, co byla dosud...?

Pro ty, kteří se zde o státní maturitě dozvídají poprvé, tak ... ve zkratce: Jedná se o testy a zadání pro všechny studenty stejné. Z předmětů cizí jazyk, český jazyk a matematika. Zkouška by byla ve dvou volitelných úrovních - základní a vyšší s tím, že tu vyšší by zohledňovaly VŠ u přijímacího řízení.

Pokud se zeptáte běžného studenta na státní maturitu, tak Vám odpoví - "ať se státní maturita raději odsune na nedohledno", řečeno slušnou formou. Učitelé jsou na tom obdobně, neví jak studenty připravovat, sice je na základní stupeň připravují všechny, ale co s těmi, kteří chtějí ten vyšší stupeň? Myslím, že v dotaci hodin na gymnáziích se místo na nějaké to tzv. cvičení z matematiky, českého jazyka či anglického jazyka najde. Jsou běžné jako příprava na VŠ, ale stran odborných škol, kde by se žáci měli hlavně připravit po stránce odborné, tak tam to bude složitější.

Další problém bude vidět u žáků, kteří se během studia nebo i ve 4. ročníku rozhodnou, že půjdou na VŠ, přestože do té doby o dalším studiu neuvažovali. Otázkou bude, jak se rychle připravit na vyšší úroveň nebo být znevýhodněni u přijímacích zkoušek na Vysokou školu?

Zatím se tu zamýšlíme jen v oblasti praktických situací... Kdo z nás máme děti, tak víme, že většinou sami v prvních dvou letech studií ani neví, co by v budoucnu chtěli dělat. Pouze papouškují naše představy a přání... Pokud by se sami na počátku studia rozhodovali, řeknou, že chtějí základní verzi zkoušky. A co teprve studenti, kteří se rozhodnou studovat až po delší době?

I v současnosti existují testy, které testují studenty středních škol. Jsou to srovnávací SCIO testy. Dokonce i některé vysoké školy na tyto berou zřetel u přijímacího řízení. Studenti je mohou dobrovolně absolvovat a usnadnit si tak cestu k dalšímu studiu.

A tak si klademe otázku, proč znova vymýšlet další testy? Proč platit další agenturu, která bude něco takového zajišťovat?

Zde se snad i nachází odpověď - je to velice dobrý obchod. V médiích proběhla zpráva, že na tento projekt byla již proinvestována suma 300 mil. korun. Projekt státních maturit není dosud dořešen, takže náklady porostou i nadále.

Nedaly by se tyto peníze využít jinak ...? Například na vybavení škol ...? Zhotovení testů a to v 12ti variantách, pro různé druhy a stupeň postížení bude poměrně hodně nákladné. Pro tři předměty je to 36 variant testů na každý rok ...!! Nemluvě o tom, že zajištění tajnosti, je věc skoro neuskutečnitelná. Ve státi, kde se daly práva vystudovat skoro za dobu prázdnin se zdají státní maturit jako výsměch a další zbytečné proinvestování peněz daňových poplatníků.

Každému zastánci státních maturit lze doporučit nahlédnout na oficiální stránky

těchto maturit a každý si může zkusit tyto udělat a poté se zamyslet, nač jsou jim znalosti tam testované a zda-li tyto v životě uplatní. Je samozřejmostí, že základní znalosti člověk musí mít, ale některé požadavky jsou opravdu nesmyslné. Nebylo by raději lepší zvednout důležitost maturity z odborných předmětů na SOŠ.

Odborníci argumentují tím, že tato naše maturita není srovnatelná s maturitou v EU. Možná by se toto dalo aplikovat u absolventů, ale pokud je někdo 3 a více let po studiích ze školy, jeho schopnosti se mění. Jiný bude absolvent co maturoval s odřenými ušima, ale ve svém oboru se plně dále vzdělával a jiný bude ten, co sice odmaturoval na výbornou a v daném oboru se dále nerozvíjel ... Zde jsme zase u toho obligátního lidského faktoru. Tabulkovými znalostmi nic nezjistíme. Je třeba upozornit na nervozitu, která panuje u takovýchto testů a tím se zvyšuje pravděpodobnost chyb.

Uvědomme si, že je jen malá část lidí, která pracuje v oboru, ve kterém odmaturovali a že minimum použije znalosti od maturit. Maturitní vysvědčení je v podstatě doklad o schopnosti se učit a vstřebávat určité znalosti.

Snažili jsme se najít, alespoň jeden klad státních maturit, ale nic nás nenapadlo, snad jen to, že té kupě lidí, kteří toto vše vymýšlejí dal práci a plat. Ruku na srdce, nedala se ta jejich vynaložená energie, věnovaná tomuto projektu nasměrovat jinam a užitečněji ... ?
-mart- -vlk-

PŘIHLÁŠKA DO DĚLNICKÉ STRANY SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné č.:

Adresa bydliště:
(včetně PSČ)

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6

Příloha: Průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

JIHOČESKÝ DĚLNÍK

Vydává: Krajská organizace Dělnické strany sociální spravedlnosti Jižní Čechy. E-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz;
web: www.dsss-jiznicechy.wbs.cz; redaktor: Vlastimil Vach. Uzávěrka čísla je 14. ledna 2011. Toto číslo vyšlo 30. ledna 2011.

Adresa redakce: KO DSSS JČ PO BOX 46, 390 02 Tábor, tel.: 603 356 309.

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Otištěné články nemusejí být shodné s názorem redakce.